

27. Forslag til lov om boligsikring. Boligminister *Kaj Andresen*. [A. sp. 105].

Skriftlig fremsættelse $\frac{5}{10}$ (F. sp. 52). 1. beh. $\frac{12}{10}$ (F. sp. 327). Partiernes ordførere: Axel Ivan Pedersen, Guldberg, Hastrup, Else-Merete Röss, Arne Larsen, Bækgaard og Niels Westerby. Henvist til boligudvalget.

Lovforslaget var et led i de boligpolitiske forligsaftaler af 18. januar 1966 mellem socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre. Det tilsigtede at undgå uheldige sociale konsekvenser af den stigning i lejen for ældre og nyere boliger, som den ved forliget tilstræbte normalisering af boligmarkedet ville medføre. Dette søgtes opnået ved *en social boligsikringsordning*, som skulle sikre befolkningen muligheder for at skaffe sig boliger i overensstemmelse med den enkeltes økonomi og familieforhold og skulle gøre det muligt for befolkningsgrupper med særlig lav huslejevne at bo en passende bolig.

Da lovforslaget ikke gennemførtes i folketingsårets 1. samling, men genfremsattes i 2. samling, er det fundet praktisk om dets indhold at henvise til omtalen side 272.

Ved lovforslagets *1. behandling* kunne *Axel Ivan Pedersen* (S) give tilslutning til de familiepolitiske principper, som lovforslaget byggede på. En vurdering af rimeligheden af lovforslagets tilskuds-satser måtte foregå under den kommende udvalgsbehandling.

Også *Guldberg* (V) var tilfreds med det princip lovforslaget hvilede på: at støtten skulle beregnes efter et forhold mellem husstandens indtægt og huslejens størrelse. Han havde dog nogle indvendinger mod enkelte punkter i lovforslaget. Man måtte være helt sikker på, det var udformet efter *socialt hensyn*, så man sikrede støtten til de lave indkomster, til de børnerige og invaliderne. Det var efter hans opfattelse uheldigt at knytte tilskudsberegningen til *den skattepligtige indkomst*, bl. a. af hensyn til progressionen og til det faktum, at der var tale om to forskellige perioder. Han gav i øvrigt udtryk for en vis frygt for, at pengene skulle havne i de forkerte lommer, ved at boligselskaber m. fl. skulle foruddiskontere støtten, bygge på dyrere grunde og derigennem forhøje huslejeniveauet.

Hastrup (KF) ville ikke begræde tabet af de hidtidige tilskudsordninger, som lovforslaget skulle afløse. De havde længe været utidssvarende og havde ført til forkerte og helt urimelige sociale resultater. Boligsikringsordningen ville betyde, at midlerne blev brugt til hjælp i de tilfælde, hvor hjælp virkelig var påkrævet.